

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 9Co/274/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7519200228
Dátum vydania rozhodnutia: 23. 10. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Gizela Majerčák
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2019:7519200228.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedníčky JUDr. Gizely Majerčák a členov senátu JUDr. Táne Veščičíkovej a JUDr. Viery Bodnárovej v spore žalobcu: M. Y., C. XX, I. V.K. - I., W. X.X.XXXX, zastúpeného advokátom JUDr. Michalom Michalovčíkom, Makovická 758/20, Svidník, adresa pracoviska: Pri jazdiarni 1, Košice, proti žalovanému: PROFI CREDIT Slovakia, s.r.o., Pribinova 25, Bratislava, IČO: 35 792 752, zastúpenému obchodnou spoločnosťou Advokátska kancelária JUDr. Andrea Cviková, s. r. o., Kubániho 16, Bratislava, IČO: 47 233 516, v mene ktorej ako konateľ koná advokát JUDr. Andrea Cviková, o primerané finančné zadostučinenie, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Košice - okolie zo 16. apríla 2019, č. k. 10Csp/17/2019-41 t a k t o

rozhodol:

P o t v r d z u j e rozsudok.

Žalobcovi proti žalovanému p r i z n á v a plnú náhradu trov odvolacieho konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Okresný súd Košice - okolie ako súd prvej inštancie (ďalej aj len „súd“) napadnutým rozsudkom označeným v záhlaví v plnom rozsahu vyhovel žalobe o 500 € titulom primeraného finančného zadostučinenia podľa §3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa, vychádzajúc pritom z rozsudku daného súdu z 29.1.2018, právoplatného dňom 15.3.2018, sp. zn. 17Csp/420/2017, žalovaného zaväzujúceho k povinnosti zdržať sa výkonu práva na zrážky zo mzdy žalobcu na základe dohody o zrážkach zo mzdy a iných príjmov č. XXXXXXXXXX zo 17.4.2015 ako z rozsudku v konaní, v ktorom žalobca na súde úspešne uplatnil porušenie svojich práv spotrebiteľa.

2. Rozhodnutie právne posúdil podľa §53a ods. 1 Občianskeho zákonníka a podľa §3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa. Vychádzal z právneho názoru, že na úspešné uplatnenie práva spotrebiteľa na primerané finančné zadostučinenie jedine je potrebné a/ splniť podmienku úspešného uplatnenia porušenia práva alebo povinnosti ustanovenej zákonom o ochrane spotrebiteľa a osobitnými predpismi a b/ posúdiť, či s ohľadom na individuálnu povahu sporu odôvodnene vznikol nárok na priznanie primeraného finančného zadostučinenia, pričom predovšetkým prihliadal na to, či žalobcovi ako spotrebiteľovi postupom žalovaného ako veriteľa, mohla byť spôsobená ujma, či táto reálne aj vznikla, v akom rozsahu, a či požadovaná výška zadostučinenia je v určitom korelačnom vzťahu medzi konaním veriteľa a vzniknutou ujmu. Mal pritom na zreteli účel a zmysel inštitútu primeraného finančného zadostučinenia (odškodnenie spotrebiteľa za diskomfort, ktorý u neho nastal z dôvodu, že sa rozhodol uplatniť ochranu svojho dodávateľom porušeného práva na súde, ktoré môže byť tvorené tak náhradou za prípadnú morálnu ujmu, náhradou konkrétnych výdavkov spojenou s reparáciou daného stavu, ako aj byť tiež určitou satisfakciou za stav, ktorý spotrebiteľ musel trpieť).

3. Vo veci rozhodol na základe zisteného skutkového stavu, že žalobca ako spotrebiteľ na súde aktívne vystupoval v konaní sp. zn. 17Csp/420/2017, kde v súvislosti s poskytnutím revolvingového úveru na základe zmluvy č. XXXXXXXXXXXX zo 17.4.2015 proti žalovanému úspešne uplatnil porušenie svojho jasne a zrozumiteľne definovaného práva a tomu zodpovedajúcej povinnosti žalovanému ustanovenej zákonom č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch (najmä absencia povinných náležitostí úverovej zmluvy ako výsledku dvojstrannej dohody účastníkov zmluvy a tiež výskyt neprijateľných zmluvných podmienok, vrátane dohody o poskytnutí služby a dohody o zrážkach zo mzdy ako nesporne formulárovej dohody s mechanicky vpísanými identifikačnými údajmi dlžníka, čísla zmluvy o revolvingovom úvere, sumy získanej predmetným úverom, ako aj výšky dohodnutej mesačnej zrážky zo mzdy), čím mal za splnenú podmienku ad a/ na priznanie primeraného finančného zadosťučinenia (odsek 2 tohto rozsudku).

4. Pokiaľ ide o podmienku ad b/ (odsek 2 tohto rozsudku), s prihliadnutím na okolnosť, (i) že titulom bezúročného a bezpoplatkového revolvingového úveru (viď právne závery súdneho konania sp. zn. 17Csp/420/2017) žalobca žalovanému uhradil 918,24 € nad rámec svojej zmluvnej povinnosti (obdržal 1 350 €, uhradil 2 268,24 €), (ii) že touto sumou nemohol reálne disponovať, bol o ňu ukrátený a (iii) mohol pociťovať aj určitú finančnú tieseň, dospel k právnemu záveru, že 500 € pre žalobcu je primeraným finančným zadosťučinením, na ktoré spotrebiteľ má právo v zmysle §3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa.

5. S odkazom na ustanovenie §262 ods. 1 a §255 ods. 1 CSP úspešnému žalobcovi proti neúspešnému žalovanému priznal nárok na náhradu jeho trov v celom rozsahu s tým, že o výške náhrady rozhodne samostatným uznesením (§262 ods. 2 CSP).

6. Žalovaný rozsudok súdu prvej inštancie v celom rozsahu napadol odvolaním z dôvodov ustanovených v §365 ods. 1 písm. b), d) a h) CSP, t. j. že súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci a rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Domáha sa toho, aby odvolací súd rozsudok zmenil a žalobu zamietol.

7. Odvolanie odôvodňuje predovšetkým tým, že napadnutý rozsudok je nepreskúmateľný, a to tak ohľadom základu, ako aj ohľadom výšky priznaného nároku, keďže rozsudok v zásadnom rozpore s §220 ods. 2 CSP neobsahuje označenie jedinej skutočnosti vyplývajúcej z vykonaného dokazovania alebo z úvahy súdu, ktorou by bola odôvodnená primeranosť finančného zadosťučinenia sumou 500 € a práve tak v ňom nie je ani uvedené, ktoré právo spotrebiteľa bolo porušené, v zmysle akého ustanovenia a čím. Odôvodnenie rozsudku podľa odvolateľa odkazuje len na pochybný záver o neuzavretí zmluvy.

8. Žalobca vo vyjadrení k odvolaniu navrhuje potvrdiť odvolaním napadnutý rozsudok ako vecne správny. Stotožňuje sa so skutkovými a právnymi závermi súdu prvej inštancie, pretože tento jasne a zrozumiteľne sa vysporiadal so základom nároku žalobcu, keď odkazujúc na rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici z 3.4.2019 sp. zn. 15Co/279/2018 uzavrel, že žalobou uplatnený nárok na primerané finančné zadosťučinenie je nárokom objektívnym, neviažucim sa na naplnenie akýchkoľvek subjektívnych podmienok. Súd tiež správne vyhodnotil nielen reálny a uskutočnený zásah zo strany žalovaného do majetkovej sféry žalobcu prostredníctvom neplatnej (neprijateľnej) zmluvnej podmienky v podobe dojednania dohody o zrážkach zo mzdy, ale aj samotnú praktiku žalovaného spočívajúcu v použití ním nastaveného neplatného mechanizmu. Sumu 500 € považuje za primeranú a naplňajúcu funkciu satisfakčnú, sankčnú i relutárnu.

9. Ďalšie vyjadrenia vo veci neboli podané.

10. Krajský súd v Košiciach ako súd odvolací po kladnom posúdení včasnosti a prípustnosti odvolania podaného stranou, v neprospech ktorej bolo rozhodnuté, viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania a tiež viazaný skutkovým stavom tak, ako ho zistil súd prvej inštancie, bez nariadenia pojednávania prejednal podstatné odvolacie námietky žalovaného, ako aj predchádzajúce konanie spolu s napadnutým rozsudkom súdu prvej inštancie a dospel k záveru, že odvolanie nie je dôvodné (§34 a 355 a nasl. CSP o odvolaní).

11. Rozsudok ako vecne správny potvrdil podľa §387 ods. 1 a 2 CSP, lebo súd vec správne právne posúdil, správne sa vysporiadal so zákonnými podmienkami pre priznanie primeraného finančného zadostučinenia žalobcovi a vo veci aj správne rozhodol, pokiaľ žalobe v celom rozsahu vyhovel. Odôvodnenie rozsudku má podklad v zistenom skutkovom stave. Z týchto dôvodov odvolací súd v celom rozsahu sa stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozsudku ako je uvedené zhora a v odôvodnení tohto svojho rozhodnutia sa obmedzuje len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozsudku súdu prvej inštancie, ktorých správnosť a zákonnosť nie je spôsobilé zmeniť ani podané odvolanie. Odvolací súd napadnutý rozsudok ako vecne správny potvrdil aj vo vzťahu k závislému výroku o trovách konania, pretože tento správne a zákonne je založený na zásade úspechu (§262 ods. 1, §255 ods. 1 CSP).

12. Rozsudok bol verejne vyhlásený na Krajskom súde v Košiciach 23.10.2019 o 9.40 hod. v pojednávacej miestnosti č. dv. 202/II. posch., pričom miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku od 16.10.2019 boli zverejnené na úradnej tabuli a tiež na webovej stránke odvolacieho súdu (§219 ods. 1 a 3 za použitia §378 ods. 1 CSP).

13. K vecne správnym, zákonným, výstižným a presvedčivým dôvodom napadnutého rozsudku, reagujúc na odôvodnenie podaného odvolania odvolací súd dopĺňa:

14. V danom prípade otázka hmotnoprávneho vzťahu strán v podobe porušovania zákonom s cieľom ochrany spotrebiteľa ustanoveného práva žalobcu ako spotrebiteľa vyplývajúceho zo zmluvy o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX zo 17.4.2015 žalovaným ako jeho poruшитelom medzi stranami bola riešená a v prospech spotrebiteľa dňom 15.3.2018 právoplatne, nezmeniteľne a vzhľadom na znenie §228 ods. 1 CSP pre strany záväzne vyriešená v súdnom konaní sp. zn. 17Csp/420/2017 v prospech žalujúceho spotrebiteľa. Dôsledkom toho pre existenciu neprijateľných zmluvných podmienok v predmetnej zmluve žalovanému bola uložená povinnosť zdržať sa výkonu práva na zrážky zo mzdy žalobcu na základe dohody o zrážkach zo mzdy a iných príjmov č. XXXXXXXXXXXX zo 17.4.2015.

15. Z existencie tohto právoplatného rozsudku súdu vyplýva otázka, ktorá je pre správne rozhodnutie v terajšej veci podstatnou (rozhodujúcou), a treba sa ňou preto zaoberať. Touto otázkou je otázka prejudiciality spojená s týmto skorším súdnym rozhodnutím, zakotvená v ustanovení §194 ods. 2 CSP, v zmysle ktorého ak o otázke, o ktorej má právomoc rozhodovať iný orgán verejnej moci ako orgán podľa §193, bolo rozhodnuté, súd na také rozhodnutie prihliadne a vysporiada sa s ním v odôvodnení rozhodnutia. Znamená to tiež, že v tu posudzovanej veci súd ako predbežnú otázku nemôže znova riešiť to, o čom už bolo právoplatne rozhodnuté v osobitnom spore strán, pričom vonkoncom nie je rozhodujúce (podstatné), či súd v právoplatne skončenom konaní správne alebo nesprávne právne posúdil uplatnený nárok (porušenie práva žalujúceho spotrebiteľa).

16. Súd prvej inštancie v danej veci presne takto, a teda zákonne a správne postupoval, keď vychádzajúc z hypotézy právnej normy zakotvujúcej právo spotrebiteľa na primerané finančné zadostučinenie od toho, kto za toto porušenie zodpovedá (spotrebiteľ, ktorý na súde úspešne uplatní porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom alebo osobitným predpisom) o otázke porušenia práva spotrebiteľa nevykonával dokazovanie, ale zákonu zodpovedajúcim spôsobom (§194 ods. 2 CSP) prihliadol na právoplatný rozsudok súdu o hmotnoprávnom vzťahu medzi tými istými stranami sporu (sp. zn. 17Csp/420/2017) ako na rozsudok vydaný v súdnom konaní, v ktorom žalobca ako spotrebiteľ úspešne uplatnil porušenie svojich práv ustanovených zákonom o ochrane spotrebiteľa (hoci nesprávne mal zato, že v podobe právoplatného rozsudku ide o jeden z prípadov ustanovených v §186 ods. 1 CSP, ktoré sa nedokazujú).

17. Následne súd prvej inštancie správne aplikoval režim ustanovený v §3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa, v zmysle ktorého spotrebiteľ, ktorý na súde úspešne uplatní porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi, má právo na primerané finančné zadostučinenie od toho, kto za porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi zodpovedá. Účelom finančného zadostučinenia je dovŕšiť ochranu porušeného práva spotrebiteľa ako slabšej strany v spotrebiteľských zmluvách. Jediným predpokladom, ktorý citované ustanovenie zákona vyžaduje, je, že spotrebiteľ, na súde úspešne uplatní porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi. Pod úspešným uplatnením porušenia práva alebo povinnosti v zmysle tohto ustanovenia treba rozumieť, že súd judikuje v prospech

spotrebiteľa konkrétny nárok z porušenia práva alebo povinnosti, napr. nárok zo zodpovednosti za škodu, z bezdôvodného obohatenia, alebo vo výroku rozsudku určí neprijateľnosť konkrétne vymedzenej zmluvnej podmienky používanej v spotrebiteľskej zmluve (porovnaj rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 6Cdo/389/2015). Žiadnu inú podmienku, t. j. ani podmienku, aby spotrebiteľovi bola privedená konkrétna ujma, nevyžaduje. Zákonodarca pri uplatňovaní tohto nároku uľahčil spotrebiteľom dôkaznú situáciu, keď na rozdiel od nároku na náhradu škody (bezdôvodného obohatenia), dôkazné bremeno je na strane spotrebiteľa oveľa ľahšie, lebo odpadá problematické preukazovanie či už výšky škody, ujmy, príčinnej súvislosti alebo majetkového prospechu druhej strany. Preukazovanie skutočnej výšky utrpenej ujmy by bolo dokonca spravidla nereálne (viď rozsudok Najvyššieho súdu SR sp. zn. 6Cdo/127/2017).

18. V preskúmvanej veci z obsahu spisu (najmä rozsudku sp. zn. 17Csp/420/2017 a jeho odôvodnenia) je zrejmé, že žalobca ako spotrebiteľ na súde úspešne uplatnil porušenie svojich práv na ochranu pred neprijateľnými podmienkami v spotrebiteľských zmluvách, keď jeho žalobe súd vo vzťahu k tomuto nároku v celom rozsahu vyhovel, hoci vo výroku rozsudku opomenul uviesť znenie neprijateľnej zmluvnej podmienky (§298 CSP). Žalobca tak splnil predpoklad, ktorý zákon č. 250/2007 Z. z. v ustanovení §3 ods. 5 vyžaduje pre vznik práva na primerané finančné zadosťučinenie. Pre úspešné uplatnenie tohto nároku zákon nevyžaduje, aby bol medzi stranami spor zo spotrebiteľskej zmluvy a ani to, aby žalobca preukazoval existenciu a výšku vzniknutej ujmy. Súd prvej inštancie správne preto vec po právnej stránke posúdil, keď vychádzal zo záveru, že zákon pre priznanie finančného zadosťučinenia žiadne osobitné podmienky nestanovuje. S poukazom na závažné porušenie práva žalobcu zo strany žalovaného, ktorého ochranu na súde žalobca úspešne uplatnil, je priznanie finančného zadosťučinenia plne dôvodné, pričom konanie žalobcu, ktorý ako spotrebiteľ voči žalovanému ako dodávateľovi si uplatnil nárok na primerané finančné zadosťučinenie, nie je možné považovať ani za šikanózne, ktoré by bolo v rozpore so zákonom a dobrými mravmi.

19. Z týchto dôvodov, ako i vzhľadom na odôvodnenie napadnutého rozsudku, najmä jeho odseku 11. (viď odsek 3 odôvodnenia tu), preto absolútne neobstojí obrana odvolateľa o nepreskúmateľnosti napadnutého rozsudku či už pre absenciu dôvodov o základe nároku alebo pre absenciu právneho záveru o tom, ktoré právo spotrebiteľa bolo porušené, v zmysle akého ustanovenia a čím. Vzhľadom na tu vyššie uvedený právny rozbor (odseky 13 - 18) je zrejmé, že takáto obrana odvolateľa v tomto súdnom konaní je právne irelevantnou, žalovaný mohol a mal ju uplatniť v súdnom konaní, kde sa táto otázka riešila (sp. zn. 17Csp/420/2017). Z rovnakých dôvodov právne irelevantnou je aj ďalšia obrana žalovaného sponchybnujúca závery napadnutého rozsudku ohľadom „odkazu len na pochybný záver o neuzavretí zmluvy“.

20. Pokiaľ ide o rozsah finančného zadosťučinenia v tomto smere rovnako neobstojí obrana odvolateľa založená na tvrdení absencie odôvodnenia primeranosti výšky priznaného zadosťučinenia. Zákon č. 250/2007 Z. z. neustanovuje žiadne kritériá, ktoré by bolo potrebné pri určení výšky zadosťučinenia zohľadniť. Jediným kritériom je primeranosť finančného zadosťučinenia. Je preto vecou úvahy súdu, aby so zreteľom na všetky okolnosti každého jednotlivého prípadu stanovil rozsah finančného zadosťučinenia.

21. V prejednávanej veci súd prvej inštancie tak učinil, keď v odseku 16. odôvodnenia napadnutého rozsudku podrobne odôvodnil svoju úvahu o tom, na aké kritériá, hľadiská a okolnosti prihliadal pri stanovení primeranosti priznaného finančného zadosťučinenia (viď odsek 4 odôvodnenia tu). Takto pri určení výšky priznaného zadosťučinenia správne dospel k záveru, že povahe a rozsahu porušenia práv žalobcu primeraná je suma 500 €, ktorá zodpovedá svojmu účelu. Jednak žalobcovi ako spotrebiteľovi poskytuje satisfakciu a odradí žalovaného, ktorý je dodávateľom, od porušovania práv spotrebiteľov. Pri zvažovaní výšky primeraného finančného zadosťučinenia prihliadol na okolnosť, že žalobcovi vznikla reálna ujma vo výške rozdielu medzi výškou sumy, ktorú na úhradu úveru žalovanému zaplatil a vyčerpanou výškou úveru, čo predstavuje 918.24 €. Výška priznaného finančného zadosťučinenia, ktorá má plniť funkciu účinného a odradzujúceho prostriedku ochrany pre spotrebiteľa aj odvolaciemu súdu sa javí ako primeraná vo vzťahu k porušenému právu a skutkovým okolnostiam prípadu.

22. O trovách odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa §396 ods. 1 CSP, §262 ods. 1 CSP a §255 ods. 1 CSP. V odvolacom konaní bol v celom rozsahu úspešný žalobca, žalovaný bol v celom rozsahu neúspešný, žalobca preto má nárok na náhradu trov konania v celom rozsahu proti neúspešnému žalovanému. Dôvody na aplikáciu §257 CSP odvolací súd nezistil. O výške náhrady v

zmysle §262 ods. 2 CSP po právoplatnosti tohto rozhodnutia rozhodne súd prvej inštancie samostatným uznesením.

23. Toto rozhodnutie senát odvolacieho súdu prijal pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné dovolanie, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii.

S výnimkou prípadov ustanovených v §429 ods. 2 CSP v dovolacom konaní dovolateľ musí byť zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh).